YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

9 päivänä tammikuuta 2003 *

Asiassa C-76/00 P,

Petrotub SA, kotipaikka Roman (Romania)

ja

Republica SA, kotipaikka Bukarest (Romania),

edustajinaan asianajaja A. Merckx ja P. Bentley, QC, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajina,

jossa valittajat vaativat muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica vastaan neuvosto, 15.12.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-3837) kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastapuolena ja muuna asianosaisena:

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Marquardt, avustajanaan Rechtsanwalt G. Berrisch, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja S. Meany, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, A. La Pergola (esittelevä tuomari) ja P. Jann,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Petrotub SA:n ja Republica SA:n, edustajanaan P. Bentley, neuvoston, asiamiehenään G. Berrisch, ja komission, asiamiehinään V. Kreuschitz ja S. Meany, 30.1.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.4.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Petrotub SA (jäljempänä Petrotub) ja Republica SA (jäljempänä Republica) ovat yhteisöjen tuomioistuimeen 2.3.2000 toimittamallaan yhteisellä valituksella hakeneet EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla muutosta kumpikin itseään koskevilta osilta Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica vastaan neuvosto, 15.12.1999 antamaan tuomioon (Kok. 1999, s. II-3837; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuin hylkäsi niiden kanteet lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Unkarista, Puolasta, Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, asetuksen N:o 1189/93 kumoamisesta ja kyseistä Kroatian tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 17 päivänä marraskuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2320/97 (EYVL L 322, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2331/96 (EYVL L 317, s.1; jäljempänä perusasetus), otsikon "A. Normaaliarvo" alla olevan 2 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin."

3 Perusasetuksen otsikon "D. Polkumyyntimarginaali" alla olevan 2 artiklan 11 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti

normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla [jäljempänä ensimmäinen symmetrinen menetelmä] tai yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla [jäljempänä jälkimmäinen symmetrinen menetelmä] kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin [jäljempänä epäsymmetrinen menetelmä], jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. — — ”

4 Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä vuoden 1994 polkumyyntikoodi) VI artiklan soveltamisesta tehty sopimus on liitteenä 1A Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) perustamissopimuksessa, joka on hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986—1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1). Vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa määrätään seuraavaa:

” — — polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusvaiheen aikana on tavallisesti todettava normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaikkien vertailukelpoisten vientitapahtumien hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla [ensimmäinen symmetrinen menetelmä] tai normaaliarvon ja vientihintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta [jälkimmäinen symmetrinen menetelmä]. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan verrata yksittäisten vientitapahtumien hintoihin [epäsymmetrinen menetelmä], jos viranomaiset havaitsevat vientihintojen muodostelman, joka poikkeaa merkittävästi eri ostajien, alueiden ja ajanjaksojen kesken, ja jos [esitetään selvitys] * siitä, miksi tällaiset eroavaisuudet eivät voi tulla asianmukaisesti huomioon otetuiksi painotettujen keskiarvojen tai liiketapahtumien keskinäisessä vertailussa.”

* — Lainausta on korjattu tältä osin yhteisöjen tuomioistuimessa, koska sopimuksen suomenkielinen versio on virheellinen.

Riidan taustalla olevat tosiseikat ja valituksenalainen tuomio

5 Valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, että komissio julkaisi 31.8.1996 ilmoituksen Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakiasta peräisin olevien tiettyjen saumattomien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen putkien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EYVL C 253, s. 26).

6 Polkumyyntitutkimuksen yhteydessä Petrotub ja Republica vastasivat kyselylomakkeeseen, jonka komissio oli niille lähettänyt ennen kuin se oli kuullut niitä. Tämän jälkeen komissio teki näiden kahden yhtiön toimitiloissa tarkastuksen.

7 Komissio antoi 29.5.1997 asetuksen N:o 981/97 väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta tiettyjen Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa (EYVL L 141, s. 36; jäljempänä väliaikainen asetus).

8 Petrotub ja Republica, joille oli perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettu niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset tullit oli otettu käyttöön (jäljempänä väliaikainen ilmoitus), esittivät asiaa koskevat kirjalliset huomautuksensa komissiolle ennen kuin komissio kuuli niitä. Tämän saman säännöksen perusteella ne myös vastasivat kirjallisesti siihen viestiin, jolla niille ilmoitettiin lopullisesti niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella komissio aikoi suositella lopullisten polkumyyntitullien ottamista käyttöön niiden tuotteiden osalta (jäljempänä lopullinen ilmoitus).

9 Riidanalaisella asetuksella neuvosto otti käyttöön Petrotubin ja Republican Euroopan yhteisöön suuntautuvasta viennistä kannettavat 9,8 prosentin suuruiset lopulliset polkumyyntitullit.

10 Petrotub ja Republica kumpikin nostivat 23.2.1998 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen asetuksen 1 artiklan kumoamista niitä koskevilta osin. Näiden kahden asian yhdistämisen jälkeen kanteet hylättiin valituksenalaisella tuomiolla.

11 Petrotubin esittämän neljännen kanneperusteen ensimmäisessä osassa arvostellaan neuvostoa siitä, että se on erityisesti vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdan vastaisesti jättänyt selostamatta niitä syitä, joiden vuoksi polkumyynnin todellinen laajuus käy sen mukaan paremmin ilmi neuvoston käyttämän epäsymmetrisen menetelmän avulla kuin symmetristen menetelmien avulla, ja kyseisen osan osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi erityisesti seuraavaa:

"105 Vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusasetuksen säännöksiä on tulkittava vuoden 1994 polkumyyntikoodin valossa (asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 30—32 kohta), on kuitenkin niin, että polkumyyntitoimenpiteiltä suojautumista koskevasta järjestelmästä säädetään pelkästään tässä asetuksessa. Vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 kohdassa tarkoitettu velvollisuus selittää, miksi symmetrisillä menetelmillä ei voida saada selville polkumyynnin todellista laajuutta, ei siis sellaisenaan ole sovellettava normi. On kuitenkin todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa ei mainita tämäntyyppistä erityistä selitysvelvollisuutta.

106 Kuitenkin on niin, että siltä osin kuin tämä kanneperuste voidaan ymmärtää siten, että kantaja väittää kanteen kohteena olevan asetuksen perusteluja

riittämättömiksi, on muistettava, että perustamissopimuksen 190 artiklassa (josta on tullut EY 253 artikla) määrätyissä perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen tekemän riidanalaisen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksianaan, ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta. Perusteluvelvollisuuden laajuutta arvioitaessa on otettava huomioon asiayhteys ja menettely, joissa kanteen kohteena oleva asetus on annettu, samoin kuin kaikki kyseistä asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. viimeksi asia T-48/96, Acme Industry Co. Ltd. v. neuvosto, tuomio 12.10.1999 [Kok. 1999, s. II-3089] 141 kohta).

107 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kanteen kohteena olevan asetuksen perusteluja on arvioitava ottaen erityisesti huomioon hallinnollisessa menettelyssä kantajalle annetut tiedot ja ne kantajan siinä esittämät huomautukset, jotka koskevat polkumyyntimarginaalin määrittelemiseksi sovellettavaa vertailumenetelmää.

108 Väliaikaisen asetuksen 28 perustelukappaleessa komissio täsmensi seuraavaa:

'Kunkin tuoteryhmän normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin mukautettuihin yksittäisiin vientihintoihin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Tämä oli välttämätöntä harjoitetun polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selvittämiseksi, koska vientihintojen rakenteessa oli eri asiakkaiden ja alueiden välillä huomattavia eroja.'

Komissio toisti tämän kantansa 2.6.1997 päivätyssä väliaikaisessa ilmoituksessa.

109 Polkumyyntiä koskevissa 1.7.1997 päivätyissä väliaikaisissa huomautuksissaan ja 9.7.1997 pidetyssä kuulemistilaisuudessa kantaja on kiistänyt komission kannan ja väittänyt, että komission olisi pitänyt käyttää symmetristä menetelmää, jossa verrataan normaaliarvon painotettua keskiarvoa kaiken Petrotubin yhteisöön suuntautuneen viennin hintojen painotettuun keskiarvoon. Kantaja on 11.7.1997 päivätyssä kirjeessään lisäksi korostanut, että normaaliarvon painotetun keskiarvon ja sen kaiken yhteisöön suuntautuneen viennin hintojen painotetun keskiarvon vertailulla päädytään polkumyyntimarginaaliin, joka on huomattavasti pienempi kuin komission käyttämällä menetelmällä tulokseksi saatu polkumyyntimarginaali.

110 Komissio täsmensi 19.8.1997 päivätyssä lopullisessa ilmoituksessaan Petrotubin osalta, että vientihinnat vaihtelivat huomattavasti eri ajanjaksoina (elokuusta 1995 huhtikuuhun 1996 kestäneen ajanjakson ja toukokuusta 1996 elokuuhun 1996 kestäneen ajanjakson välillä). Komissio totesi, että kaikkien romanialaisten yhtiöiden osalta menetelmällä, jossa painotettua keskiarvoa verrataan painotettuun keskiarvoon, ja menetelmällä, jossa painotettua keskiarvoa verrataan yksittäiseen liiketoimeen, saatujen polkumyyntimarginaalien ero oli sellainen, että siitä voitiin päätellä, että ensiksi mainitulla menetelmällä ei voitu saada selville polkumyynnin todellista laajuutta.

111 Kantaja esitti 8.9.1997 päivätyissä polkumyyntiä koskevissa lopullisissa huomautuksissaan uudestaan, että polkumyyntimarginaali oli määriteltävä käyttämällä menetelmää, jossa painotettua keskiarvoa verrataan painotettuun keskiarvoon.

112 Kanteen kohteena olevan asetuksen 22 perustelukappaleessa neuvosto toteaa seuraavaa:

'Eräs yritys väitti, että polkumyyntimarginaalia ei olisi laskettava vertaamalla painotettuja keskimääräisiä normaaliarvoja kunkin vastaavan ryhmän

mukautettuun vientihintaan liiketoimikohtaisesti, vaan vertaamalla painotettuja keskimääräisiä normaaliarvoja painotettuun keskimääräiseen vientihintaan.

Tämä väite hylättiin sen jälkeen, kun kaikkien romanialaisten yritysten osalta käytettyä menetelmää tarkasteltiin uudelleen ja havaittiin, että

— yhden yrityksen osalta polkumyyntimarginaali pysyi samana riippumatta käytetystä menetelmästä, sillä sen kaikki vienti tapahtui polkumyynnillä,

— kolmen yrityksen osalta havaittiin, että vientihinnat erosivat merkittävästi viennin määräpaikan tai ajankohdan mukaan.

Edellä todettu huomioon ottaen ja perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti menetelmästä, jossa ajankohdan mukaista painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrataan liiketoimikohtaisesti yksittäisiin mukautettuihin vientihintoihin, pidettiin kiinni lopullista määritystä varten.'

113 Näin ollen kanteen kohteena olevassa asetuksessa esitetään syyt, joiden johdosta yhteisöjen toimielimet ovat päättäneet soveltaa kriteeriä, jonka mukaan normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrataan yksittäisten vientitapahtumien hintoihin.

114 Näissä olosuhteissa ja koska kantaja ei ole hallinnollisessa menettelyssä esittänyt mitään erityistä väitettä, jonka johdosta olisi mahdollisesti ollut tarpeen esittää yksityiskohtaisemmat perustelut (ks. asia T-164/94, Ferchimex v. komissio, tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 90 ja 118 kohta), ei voida katsoa, että kanteen kohteena olevaa asetusta olisi perusteltu riittämättömästi siltä osin kuin kyse on siitä, kuinka yhteisöjen toimielimet ovat soveltaneet perusasetuksen 2 artiklan 11 kohtaa.

115 Siltä osin kuin kantaja väittää, että yhteisöjen toimielimet ovat tyytyneet tutkimaan ensimmäistä symmetristä menetelmää (eli menetelmää, jossa painotettua keskiarvoa verrataan painotettuun keskiarvoon) ja että ne ovat jättäneet varmistamatta, saisiko perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitetun jälkimmäisen symmetrisen menetelmän (eli menetelmän, jossa yksittäisiä normaaliarvoja verrataan yksittäisten vientitapahtumien hintoihin) avulla selville harjoitetun polkumyynnin todellisen laajuuden, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kyseessä on erillinen oikeudellinen peruste, joka on esitetty vasta vastausvaiheessa. Tämä peruste on näin ollen jätettävä työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkimatta.

116 Edellä esitetystä seuraa, että päinvastoin kuin kantaja väittää, vertailumenetelmiä, joilla määritetään polkumyyntimarginaalin olemassaolo, on sovellettu jokaisen neljän vientiä harjoittavan romanialaisen yhtiön osalta yhtiökohtaisesti.

117 Tästä seuraa, että neljännen kanneperusteen ensimmäistä osaa ei voida hyväksyä."

12 Republican esittämän toisen kanneperusteen jälkimmäisen osan — joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan rikkomista ja riidanalaisen asetuksen puutteellista perustelemista — osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäksi totesi seuraavaa:

"73 Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan 'sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin'.

74 On pakko todeta, että kantaja ei ole esittänyt näyttöä eikä toimittanut mitään tietoja, jonka perusteella voitaisiin olettaa, että hyvitysjärjestelyt, joihin se vetoaa ja jotka mainitaan tutkimusajanjaksona hyvitysjärjestelyillä toteutettua myyntiä koskevassa asiakirjassa, jonka otsikkona on 'Total Value of Compensatory Arrangements', olisivat vaikuttaneet näissä liiketoimissa käytettyihin hintoihin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa edellytetyllä tavalla.

75 Lisäksi on todettava, että koska kantaja ei ole esittänyt mitään päinvastaista näyttöä, neuvosto on kanteen kohteena olevassa asetuksessa perustellut riittävästi sitä, että se on kieltäytynyt normaaliarvoa määrittäessään jättämästä ottamatta huomioon myyntiä, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, kun se totesi, että 'myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä'.

76 Tästä seuraa, että toisen kanneperusteen kummatkin osat on joka tapauksessa hylättävä."

Valitukset

13 Valituksissaan Petrotub ja Republica vaativat yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin se koskee niitä, ja ratkaisemaan asian kumoamalla riidanalaisen asetuksen niitä koskevilta osilta ja velvoittamalla neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa. Siinä tapauksessa, että riidanalainen asetus kumotaan joko Petrotubin tai Republican vaatimuksesta, ne vaativat lisäksi, että yhteisöjen tuomioistuin ulottaa kyseisen asetuksen kumoamisen oikeusvaikutukset koskemaan myös toista valittajaa.

14 Neuvosto ja komissio vaativat yhteisöjen tuomioistuinta hylkäämään valitukset ja velvoittamaan valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Petrotubin valitus

15 Valituksensa tueksi Petrotub vetoaa yhteen ainoaan perusteeseen, joka koskee oikeudellista virhettä, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on Petrotubin mukaan tehnyt valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa sen perusteluvelvollisuuden laajuuden suhteen, joka neuvostolla on, kun se soveltaa epäsymmetristä menetelmää polkumyyntimarginaalin laskemisessa. Tämän perusteen tueksi Petrotub vetoaa myöskin niihin oikeudellisiin virheisiin, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sen mukaan tehnyt kyseisen tuomion 105 ja 115 kohdassa.

16 Perusteensa ensimmäisessä osassa Petrotub esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut pitää riidanalaisen asetuksen perusteluja riittävinä, koska asetuksessa ei mitenkään viitata jälkimmäiseen symmetriseen menetelmään ja koska se ei varsinkaan sisällä vähäisintäkään selvitystä niistä syistä, joiden

perusteella tämän menetelmän asemesta on käytetty epäsymmetristä menetelmää. Jo perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan sanamuodosta nimittäin ilmenee, että epäsymmetriseen menetelmään turvautuminen on sallittua vain silloin, jos polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi kahden symmetrisen menetelmän avulla. Koska tällainen tarkastelu koskee näin ollen niitä olennaisia oikeudellisia seikkoja tai tosiseikkoja, joihin polkumyyntitullien käyttöönottoa koskeva päätös perustuu, riidanalaisen asetuksen perusteluista olisi Petrotubin mukaan pitänyt vähintään ilmetä, että neuvosto oli suorittanut tällaisen tarkastelun.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei Petrotubin mukaan myöskään voinut jättää määräämättä seurauksia tällaisesta perusteluvelvollisuuden rikkomisesta katsomalla valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa, että perusteluvelvollisuuden rikkomista koskeva peruste on jätettävä tutkimatta, koska se on esitetty myöhässä. Kyseiseen perusteeseen on Petrotubin mukaan toisaalta implisiittisesti vedottu kannekirjelmässä, mistä osoituksena on monikossa oleva ilmaisu "symmetriset menetelmät" kannekirjelmän relevantissa osassa, ja toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi joka tapauksessa omasta aloitteestaan pitänyt tarkastella perustelujen puutteellisuutta, johon on näin vedottu.

18 Valitusperusteensa toisessa ja kolmannessa osassa Petrotub esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt huomiotta neuvostolla olevan perusteluvelvollisuuden laajuuden. Petrotubin mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on menetellyt virheellisesti katsoessaan, että kyseinen velvollisuus on täytetty jo sillä, että riidanalaisesta asetuksesta, kun sitä luetaan yhdessä sitä edeltäneiden toimien, muun muassa väliaikaisen asetuksen, väliaikaisen ilmoituksen ja lopullisen ilmoituksen kanssa, ilmenee, että nyt esillä olevassa tapauksessa epäsymmetrinen menetelmä johti polkumyyntimarginaaliin, joka on aritmeettisesti korkeampi kuin ensimmäisellä symmetrisellä menetelmällä laskettu polkumyyntimarginaali, ja että turvautuminen epäsymmetriseen menetelmään oli tarpeen polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selville saamiseksi.

19 Petrotubin mukaan jälkimmäinen näistä väitteistä on pelkästään perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa käytettyjen termien parafraasina esitetty peruste. Nämä termit edellyttävät neuvoston osalta kuitenkin sitä, että neuvosto tarkastelee niitä olennaisia oikeudellisia seikkoja ja tosiasioita, joihin polkumyyntitullien käyt-

töönottoa koskeva päätös perustuu, joten se looginen yhteys, jonka avulla tähän johtopäätökseen on päädytty, olisi pitänyt mainita riidanalaisessa asetuksessa, jotta voitaisiin olla varmoja siitä, että vaadittu tarkastelu oli tosiaankin tehty.

20 Tältä osin Petrotub katsoo erityisesti, että pelkästään sen toteaminen, että epäsymmetrisen menetelmän avulla päädytään polkumyyntimarginaaliin, joka on aritmeettisesti suurempi kuin symmetristä menetelmää käyttäen laskettu polkumyyntimarginaali, ei ole riittävä peruste, kun otetaan huomioon, että epäsymmetrisellä menetelmällä laskettu tulos välttämättäkin voi olla vain yhtä suuri tai suurempi kuin ensimmäisellä symmetrisellä menetelmällä laskettu tulos.

21 Petrotubin mukaan sen edellytyksen tarkastamisella, jonka mukaan "harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi" symmetristen menetelmien avulla, edellyttää tosiasiassa, että vahvistettaisiin "kohdennetun" polkumyynnin olemassaolo eli viejän toiminta koostuisi toimista, joilla pyritään peittelemään polkumyyntiä.

22 Perusteensa neljännessä osassa Petrotub väittää, että toisin kuin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa, vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa määrätään, että jos viranomaiset turvautuvat epäsymmetriseen menetelmään, niiden on selitettävä, miksi eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen osalta merkittävästi poikkeavia vientihintoja ei voida ottaa asianmukaisesti huomioon symmetrisiä menetelmiä käytettäessä.

23 Petrotub esittää tältä osin otteen 15.2.1996 päivätystä viestistä, jonka komissio on osoittanut WTO:n polkumyyntikomitean sihteeristölle ja joka sisältää muun muassa vastauksen kysymyksiin, jotka useat WTO:n jäsenvaltiot olivat esittäneet

edellisessä kohdassa mainitusta sanamuodon erosta (jäljempänä 15.2.1996 päivätty viesti). Kyseisessä otteessa todetaan seuraavaa:

"Ilmauksella 'polkumyynnin tosiasiallinen laajuus' viitataan pelkästään kohdennettuun polkumyyntiin, jota koskevan otsakkeen alla tätä ongelmaa käsiteltiin Uruguayn kierroksen neuvotteluissa. Tällä tarkoitetaan sitä, että voi esiintyä tapauksia, joissa [ensimmäinen tai jälkimmäinen symmetrinen menetelmä] ei ole asianmukainen, kun kyseessä on kohdennettu polkumyynti. Kaikki poikkeamat edellä mainituista menetelmistä selitetään sekä kyseessä oleville osapuolille että niissä asetuksissa, joilla otetaan käyttöön polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä."

24 Petrotubin mukaan tämä viesti merkitsee sitä, että yhteisö katsoo, että vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa tarkoitetun selvityksen on sisällyttävä perustamissopimuksen 190 artiklassa edellytettyihin perusteluihin eli että niiden perustelujen riittävyyttä, joilla perustellaan turvautumista epäsymmetriseen menetelmään, on arvioitava kyseisen 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdan valossa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on Petrotubin mukaan näin ollen tehnyt oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, kun se ei ole ottanut huomioon kyseistä koodia tätä määräystä ratkaistessaan, sisälsikö riidanalainen asetus 190 artiklan mukaisesti riittävästi perusteluja.

25 Tällaista selvitystä ei kuitenkaan ole nyt esillä olevassa tapauksessa esitetty lähinnä kahdesta syystä. Toisaalta riidanalaisessa asetuksessa tyydytään Petrotubin mukaan selittämään perusasetuksen 2 artiklan 11 kohtaa, mikä ei voi muodostaa vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa edellytettyä "selvity[stä] siitä, miksi tällaiset eroavaisuudet eivät voi tulla asianmukaisesti huomioon otetuiksi painotettujen keskiarvojen tai liiketapahtumien keskinäisessä vertailussa". Toisaalta riidanalaisessa asetuksessa ei arvioida, kuten perusteen toisen ja kolmannen osan esittelystä ilmenee, oliko kyseessä "koh-

dennettu polkumyynti", vaikka 15.2.1996 päivätyn viestin mukaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa käytetty ilmaisu "polkumyynnin tosiasiallinen laajuus" viittaa juuri tällaiseen tilanteeseen.

— *Tutkittavaksi ottaminen*

26 Neuvosto ja komissio vaativat, että valitus on jätettävä tutkimatta.

27 Ne väittävät ensinnäkin, että Petrotub on vain esittänyt uudelleen ne perusteet, joihin se oli vedonnut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ilman, että se olisi mitenkään täsmällisesti riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiä oikeudellisia arviointeja.

28 Tältä osin riittää, kun todetaan, että kuten tämän tuomion 15—25 kohdasta ilmenee, Petrotub on EY 225 artiklan, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ensimmäisen kohdan ja työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti yksilöinyt täsmällisesti ne valituksenalaisessa tuomiossa todetut seikat, joita arvostellaan, samoin kuin oikeudelliset perustelut, joilla erityisellä tavalla tuetaan sen esittämää vaatimusta, joten Petrotubin valitusperusteensa tueksi kehittelemiä perusteluja ei voida jättää tutkimatta sillä perusteella, että ne on esitetty myös ensimmäisessä oikeusasteessa (ks. erityisesti asia C-338/93 P, De Hoe v. komissio, määräys 7.3.1994, Kok. 1994, s. I-819, 18 kohta ja asia C-386/96 P, Dreyfus v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2309, 38 kohta).

29 Toiseksi neuvosto ja komissio esittävät, että perusteen ensimmäistä osaa ei voida ottaa tutkittavaksi, koska siinä esitetään perustelu, joka on jätetty tutkimatta ensimmäisessä oikeusasteessa sillä perusteella, että se oli esitetty vasta vastausvaiheessa.

30 Tältä osin on todettava, että valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa näin hylätty oikeudellinen peruste on se, jossa vaadittiin toteamaan, että yhteisön toimielimet ovat tyytyneet tutkimaan ensimmäistä symmetristä menetelmää ja että ne ovat jättäneet varmistamatta, käykö harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ilmi jälkimmäisen symmetrisen menetelmän avulla. Päinvastoin kuin neuvosto ja komissio väittävät, tällainen peruste liittyy yksinomaan pääasiaan, joten se seikka, että se on jätetty tutkimatta ensimmäisessä oikeusasteessa, ei voi mitenkään vaikuttaa siihen, otetaanko muutoksenhakuvaiheessa tutkittavaksi peruste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laajuutta koskevaa oikeudellista virhettä.

31 Lisäksi, kuten Petrotub on korostanut, neljännessä perusteessa, jonka se on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamassaan kannekirjelmässä, arvostellaan yhteisön toimielimiä siitä, että ne "ovat jättäneet selostamatta niitä syitä, joiden vuoksi normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen välisellä vertailulla saataisiin tavanomaisia menetelmiä paremmin selville polkumyynnin tosiasiallinen laajuus".

32 Kolmanneksi neuvosto ja komissio katsovat tämän perusteen neljännen osan osalta, että kaikki perustelut, jotka perustuvat 15.2.1996 päivättyyn viestiin, on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että kyseistä viestiä, jota komissio pitää todisteena, ei ole toimitettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle.

33 Tältä osin riittää, kun todetaan, että Petrotubin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassa kanteessa vaadittiin erityisesti toteamaan vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdan rikkominen ja että perusteen neljännessä osassa arvostellaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on jättänyt huomiotta tämän määräyksen arvioidessaan neuvostolle kuuluvan perusteluvelvollisuuden laajuutta.

34 Mikään ei näin ollen estä sitä, että yhteisöjen tuomioistuin ottaa huomioon 15.2.1996 päivätyn viestin, jos osoittautuisi, että kyseisellä WTO:n polkumyyntikomitean sihteeristölle tämän tuomion 23 kohdassa kuvailluissa olosuhteissa osoitetulla viestillä on merkitystä arvioitaessa vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdan oikeudellista merkitystä ja valitusperusteen mahdollista paikkansapitävyyttä.

35 Neljänneksi neuvosto esittää, että perusteluvelvollisuuden laajuutta koskevan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittamaksi väitetyn oikeudellisen virheen verukkeella Petrotub itse asiassa arvostelee riidanalaista asetusta siitä, että siinä olisi tulkittu tai sovellettu virheellisesti perusasetuksen 2 artiklan 11 kohtaa. Tämä koskee erityisesti perusteen ensimmäistä osaa, jossa perustelujen puutteellisuuden asemesta itse asiassa vedotaan siihen, ettei neuvosto ole ottanut huomioon jälkimmäistä symmetristä menetelmää päättäessään turvautua epäsymmetriseen menetelmään.

36 Koska tällainen perustelu liittyy läheisesti valituksessa esille nostettuihin pääasiaa koskeviin kysymyksiin, jotka juuri koskevat neuvostolle kuuluvan perusteluvelvollisuuden laajuutta, kyseistä perustelua on tarkasteltava yhdessä pääasian tarkastelun kanssa.

37 Viidenneksi komissio esittää, että Petrotubin perustelu, joka koskee epäsymmetriseen menetelmään turvautuneen toimielimen velvollisuutta selittää niitä syitä, joiden perusteella voidaan katsoa, että kyse on "toimista, joilla pyritään peittelemään polkumyyntiä", on jätettävä tutkimatta, koska se ei sisälly ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettuun kanteeseen.

38 Tältä osin on todettava, että kuten tämän tuomion 15 kohdasta ilmenee, Petrotubin valitus perustuu yksinomaan oikeudelliseen virheeseen, joka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen väitetään tehneen neuvostolle kuuluvan perusteluvelvollisuuden laajuuden osalta. Kyseistä valitusta ei näin ollen voida tulkita siten, että siinä esitettäisiin uusi peruste, joka koskee sellaista oikeudellista virhettä, jonka väitetään rasittavan riidanalaista asetusta perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa ja vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa olevien aineellisten oikeussääntöjen tulkinnan suhteen.

39 Sellaisessa tulkinnassa, joka Petrotubin mukaan on kyseisistä aineellisista oikeussäännöistä tehtävä, vaikka tulkinta on tarkempi kuin ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty, tyydytään valottamaan niiden säännösten soveltamisalaa, jotka yhteisöjen tuomioistuimen on otettava huomioon määrittäessään, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioinut asianmukaisesti perusteluvelvollisuudesta seuraavia vaatimuksia.

40 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että Petrotubin valitus on otettava kokonaisuudessaan tutkittavaksi.

— *Pääasia*

Perusteen ensimmäinen ja neljäs osa

— Asianosaisten lausumat

41 Kuten tämän tuomion 16 ja 22—25 kohdasta ilmenee, Petrotub väittää perusteensa ensimmäisessä ja neljännessä osassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että perusteluvelvollisuutta on noudatettu, vaikka riidanalaisessa asetuksessa ei mitenkään selitetä niitä syitä, joiden perusteella jälkimmäisen symmetrisen menetelmän asemesta on valittu epäsymmetrinen menetelmä.

42 Tältä osin neuvosto katsoo ensinnäkin, kuten tämän tuomion 35 kohdasta ilmenee, että Petrotubin valituksessa sivuutetaan riidanalaisen asetuksen sisällön ja perustelujen välinen ero. Perustelujen puutteellisuuden varjolla Petrotub riitauttaa nyt esillä olevassa asiassa itse asiassa juuri sen, ettei tapauksessa ole otettu huomioon jälkimmäistä symmetristä menetelmää ratkaistaessa, voidaanko epäsymmetriseen menetelmään turvautua.

43 Toiseksi neuvosto väittää, että sitä huomattavaa harkintavaraa, joka sillä on sen soveltaessa polkumyyntimarginaalin laskentatapoja, ei voida saattaa kyseenalaiseksi tiukentamalla vaatimusta, joka on pelkästään muodollinen ja menettelyä koskeva, eli perusteluvelvollisuutta. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee neuvoston mukaan tältä osin, että ainoastaan sellaiset olennaiset seikat, jotka ovat ohjanneet neuvostoa tämän käyttäessä harkinta-

valtaansa, on mainittava perusteluissa. Ei ole syytä lisätä Petrotubin ehdottamalla tavalla uutta edellytystä, joka koskee suoritetun arvioinnin ja sovelletun säädöksen loogisen yhteyden selittämistä.

44 Neuvosto katsoo erityisesti, että suoritettuaan harkintavaltaansa käyttäen valinnan kahden symmetrisen menetelmän välillä, ainoastaan näin valittua symmetristä menetelmää tulisi ehdottomasti verrata epäsymmetriseen menetelmään tilanteessa, jossa toimielin aikoisi turvautua epäsymmetriseen menetelmään. Lisäksi on neuvoston mukaan otettava huomioon se seikka, että jälkimmäistä symmetristä menetelmää käytetään hyvin harvoin sen vaikeakäyttöisyyden ja mielivaltaisuuden takia.

45 Kolmanneksi neuvosto esittää, että perusteluvelvollisuus on laajuudeltaan rajoitetumpaa silloin, kun asian olennaisista näkökohdista on keskusteltu yksityiskohtaisesti hallinnollisessa menettelyssä. Jotta voidaan perustellusti edellyttää, että lopullisessa polkumyynnin vastaisessa asetuksessa olisi pidemmälle meneviä perusteluja, erityisesti asianosaisten on käytettävä täysimääräisesti ja vilpittömässä mielin niitä proseduraalisia oikeuksia, jotka niille annetaan perusasetuksessa, jotta ne voivat riitauttaa erityisellä tavalla ne oikeudelliset seikat ja olennaiset tosiasiat, joiden perusteella yhteisön toimielin aikoo ottaa käyttöön lopullisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

46 Koska Petrotub ei hallinnollisessa vaiheessa ole millään tavoin riitauttanut tätä seikkaa, millään ei neuvoston mukaan voida perustella tarvetta selittää syitä, joiden takia ei ole käytetty jälkimmäisen symmetrisen menetelmän kaltaista poikkeuksellista menetelmää yhteisön toimielinten vakiintuneen käytännön mukaisesti.

47 Komissio katsoo myös, että kun otetaan huomioon se asiayhteys, jossa riidanalainen asetus on annettu, kyseisen asetuksen perusteleminen ei edellytä jälkimmäisen symmetrisen menetelmän hylkäämistä koskevien selitysten antamista.

48 Neuvosto ja komissio pitävät lisäksi perusteettomana tämän perusteen neljättä osaa. Niiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin on menetellyt perustellusti todetessaan, että vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohta ei sellaisenaan ole tapaukseen sovellettava oikeussääntö. Myöskään edellä mainitulla 15.2.1996 päivätyllä viestillä ei ole vaikutusta tähän johtopäätökseen, sillä kyseisellä viestillä ei ole merkitystä polkumyyntikoodin oikeudellisen soveltamisalan kannalta.

— Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

49 Ensiksi on syytä todeta, että jo perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan sanamuodosta ilmenee, että polkumyyntimarginaalin olemassaolo määritetään tavallisesti jommankumman symmetrisen menetelmän avulla ja että tästä säännöstä poiketen epäsymmetriseen menetelmään voidaan turvautua vain kahden edellytyksen täyttyessä eli jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi symmetristen menetelmien avulla.

50 Neuvosto on siis menetellyt virheellisesti väittäessään, että tästä säännöksestä seuraa, että kun se on tehnyt harkintavaltaansa käyttäen valinnan kahden symmetrisen menetelmän välillä, sillä on oikeus turvautua epäsymmetriseen menetelmään, kunhan se varmistuu siitä, että harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi näin valitun symmetrisen menetelmän avulla.

51 On kuitenkin täsmennettävä, että kysymys siitä, täyttyvätkö tämän tuomion 49 kohdassa esitetyt kaksi edellytystä nyt esillä olevassa tapauksessa, samoin kuin yleisemminkin kysymys siitä, onko neuvosto soveltanut virheettömästi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohtaa, koskevat pääasiaa, joten ne jäävät yhteisöjen tuomioistuimen valvontavallan ulkopuolelle tämän valituksen tarkastelun yhteydessä.

52 Toiseksi on tarpeen, toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, ottaa huomioon vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohta siltä osin kuin siinä määrätään, että on esitettävä selvitys siitä, miksi eri ostajien, alueiden ja ajanjaksojen kesken merkittävästi eroavat vientihinnat eivät voi tulla asianmukaisesti huomioon otetuiksi symmetrisiä menetelmiä käytettäessä.

53 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä tosin ilmenee, että WTO-sopimus ja sen liitteinä olevat sopimukset ja pöytäkirjat eivät luonteensa ja rakenteensa vuoksi periaatteessa kuulu niihin normeihin, joihin nähden yhteisöjen tuomioistuin valvoo yhteisön toimielinten toimenpiteiden lainmukaisuutta EY 230 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla (ks. asia C-149/96, Portugali v. neuvosto, tuomio 23.11.1999, Kok. 1999, s. I-8395, 47 kohta ja asia C-307/99, OGT Fruchthandelsgesellschaft, määräys 2.5.2001, Kok. 2001, s. I-3159, 24 kohta).

54 Kuitenkin siinä tapauksessa, että yhteisön tarkoituksena on ollut panna täytäntöön WTO:n yhteydessä hyväksymänsä erityinen velvoite taikka jos yhteisön säädöksessä nimenomaisesti viitataan WTO-sopimuksen liitteinä olevien sopimusten ja pöytäkirjojen tiettyihin määräyksiin, yhteisöjen tuomioistuimen on valvottava yhteisön kyseisen säädöksen lainmukaisuutta WTO:n sääntöihin nähden (ks. erityisesti em. asia Portugali v. neuvosto, tuomion 49 kohta).

55 Tältä osin perusasetuksen johdantokappaleesta ja varsinkin sen viidennestä perustelukappaleesta ilmenee, että kyseisellä asetuksella on erityisesti tarkoitus panna yhteisön oikeudessa mahdollisimman hyvin täytäntöön vuoden 1994 polkumyyntikoodiin sisältyvät uudet ja yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti polkumyyntimarginaalin laskemista koskevat säännöt, kyseisten sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi.

56 On näin ollen selvää, että yhteisö on antanut perusasetuksen täyttääkseen vuoden 1994 polkumyyntikoodiin perustuvat kansainväliset velvoitteensa ja että kyseisen asetuksen 2 artiklan 11 kohdalla yhteisöllä on ollut tarkoitus panna täytäntöön polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa määrätyt erityiset velvoitteet. Kuten tämän tuomion 54 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, yhteisöjen tuomioistuimen on näin ollen valvottava kyseessä olevan yhteisön säädöksen lainmukaisuutta tähän viimeksi mainittuun määräykseen nähden.

57 Tältä osin on muistutettava, että yhteisön oikeuden säädöksiä on tulkittava mahdollisimman pitkälle kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun yhteisön säädöksillä on tarkoitus nimenomaan panna täytäntöön yhteisön tekemä kansainvälinen sopimus (ks. erityisesti asia C-341/95, Bettati, tuomio 14.7.1998, Kok. 1998, s. I-4355, 20 kohta).

58 Nyt esillä olevassa tapauksessa perustamissopimuksen 190 artiklan olemassaololla voidaan perustella sitä, ettei perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa ole nimenomaisesti eritelty, että yhteisön toimielimen olisi annettava vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu selvitys, jos turvaudutaan epäsymmetriseen menetelmään. Koska yhteisö on pannut 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdan täytäntöön, voidaan katsoa, että tässä määräyksessä määrätty erityinen perusteluvelvollisuus sisältyy perustamissopimuksessa asetettuun toimielinten toimien yleiseen perusteluvelvollisuuteen.

59 Lisäksi voidaan todeta, että tällainen tulkinta on olennaisilta osin sopusoinnussa niiden kansainvälisten vakuuttelujen kanssa, jotka annettiin komission 15.2.1996 päivätyssä, WTO:n polkumyyntikomitean sihteeristölle osoitetussa viestissä ja joiden mukaan vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu selvitys annetaan suoraan asianosaisille ja esitetään asetuksissa, joissa otetaan käyttöön polkumyyntitulleja.

60 Kun otetaan huomioon tämän tuomion 54—59 kohdassa esitetyt toteamukset, on katsottava, että neuvoston asetukseen, jolla otetaan käyttöön lopullisia polkumyyntitulleja ja jossa on turvauduttu epäsymmetriseen menetelmään polkumyyntimarginaalia laskettaessa, on perustamissopimuksen 190 artiklassa edellytettyinä perusteluina sisällyttävä erityisesti vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu erityinen selvitys.

61 Nyt esillä olevassa tapauksessa on kuitenkin todettava, että riidanalaisessa asetuksessa ei vähäisessäkään määrin viitata jälkimmäiseen symmetriseen menetelmään ja että siinä ei varsinkaan esitetä vähäisintäkään selvitystä siitä, miksi vientihintojen rakenteessa eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen kesken olevat huomattavat erot eivät voi tulla asianmukaisesti huomioon otetuiksi tätä menetelmää käytettäessä.

62 Näin ollen on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, että vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohtaa ei ollut syytä ottaa huomioon ratkaistaessa, oliko neuvosto täyttänyt riidanalaista asetusta koskevan perusteluvelvollisuuden, ja todetessaan tämän perusteella kyseisen tuomion 114 kohdassa, että riidanalaista asetusta oli perusteltu riittävästi perustamissopimuksen 190 artiklan kannalta.

63 Valituksenalainen tuomio on näin ollen syytä kumota tämän perusteen nojalla ilman, että olisi tarpeen lausua Petrotubin valituksensa perusteeksi esittämän valitusperusteen muista osista.

64 Koska asia on ratkaisukelpoinen, Petrotubin kanne on EY:n tuomioistuimen perussäännön 54 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan ratkaistava lopullisesti siten, että riidanalainen asetus kumotaan Petrotubia koskevilta osilta niiden samojen syiden perusteella, jotka on esitetty tämän tuomion 60 ja 61 kohdassa.

Republican valitus

65 Republica vetoaa valituksensa tueksi yhteen ainoaan perusteeseen, joka koskee oikeudellista virhettä, jonka Republica väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa, kun tämä totesi, että riidanalaista asetusta on perusteltu riittävästi siltä osin kuin kyse on siitä, että neuvosto on kieltäytynyt normaaliarvoa laskiessaan jättämästä huomiotta tiettyjä Petrotubin suorittamia myyntitoimia, joissa maksut suoritettiin muuna kuin rahana.

66 Republica katsoo täsmällisemmin ottaen, että sen jälkeen, kun neuvosto oli todennut, että kyseessä oli "myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana" ja että hinnat näin ollen olivat perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja "sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja", neuvosto ei olisi voinut käyttää kyseisiä hintoja normaaliarvon määrittämisessä, paitsi jos se olisi näyttänyt toteen tässä säännöksessä edellytetyllä tavalla, että tällainen yhteys ei vaikuttanut käytettyihin hintoihin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin menetteli siis Republican mukaan virheellisesti todetessaan valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa, että "kantaja ei ole esittänyt näyttöä eikä toimittanut mitään tietoja, jonka perusteella voitaisiin olettaa, että hyvitysjärjestelyt — — olisivat vaikuttaneet näissä liiketoimissa käytettyihin hintoihin".

67 Riidanalaisessa asetuksessa olevassa kohdassa, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tukeutuu, eli kyseisen asetuksen perustelujen 19 kohdan viidennessä alakohdassa, jonka mukaan "tutkimuksen aikana todettiin, että myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä", vain toistetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan sanamuoto. Koska siihen ei sisälly mitään selvitystä siitä, miksi neuvosto katsoi, että kyseinen yhteys ei ollut vaikuttanut siinä myynnissä käytettyihin hintoihin, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, tällainen parafraasina esitetty peruste ei muodosta riittävää perustelua.

68 Republican mukaan kyseisen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan termit nimittäin edellyttävät, että neuvosto tarkastelee niitä olennaisia oikeudellisia seikkoja ja tosiasioita, joihin polkumyyntitullien käyttöönottoa koskeva päätös perustuu, joten se looginen yhteys, jonka avulla tähän johtopäätökseen voidaan päätyä, olisi pitänyt mainita riidanalaisessa asetuksessa. Täsmällisemmin ottaen neuvoston olisi pitänyt selittää, miksi kyseiset myyntitoimet tosiaankin olivat tavanomaista kaupankäyntiä.

— *Tutkittavaksi ottaminen*

69 Neuvosto ja komissio vaativat, että Republican valitus on jätettävä tutkimatta.

70 Republica on niiden mukaan ensinnäkin vain esittänyt uudelleen ne perustelut, joihin se oli vedonnut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ilman, että se olisi mitenkään täsmällisesti riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiä oikeudellisia arviointeja.

71 Tältä osin riittää, kun todetaan, että kuten tämän tuomion 65—68 kohdasta ilmenee, Republica on EY 225 artiklan, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ensimmäisen kohdan ja työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti yksilöinyt täsmällisesti ne valituksenalaisessa tuomiossa todetut seikat, joita arvostellaan, samoin kuin oikeudelliset perustelut, joilla erityisellä tavalla tuetaan sen esittämää vaatimusta. Näin ollen se, että Republican perusteensa tueksi esittämät perustelut on esitetty myös ensimmäisessä oikeusasteessa, ei voida perustella niiden tutkimatta jättämistä, kuten tämän tuomion 28 kohdassa on huomautettu.

72 Toiseksi neuvosto esittää, että perusteluvelvollisuuden laajuutta koskevan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittamaksi väitetyn oikeudellisen

virheen verukkeella Republica itse asiassa arvostelee riidanalaista asetusta siitä, että siinä on sen mukaan tulkittu tai sovellettu virheellisesti perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa. Perustelujen riittämättömyyden asemesta valituksessa itse asiassa pikemminkin vedotaan siihen, että neuvosto ei olisi näyttänyt sillä olevan velvoitteen mukaisesti toteen, että kyseiset myyntitoimet olivat tavanomaista kaupankäyntiä.

73 Koska tällainen perustelu liittyy läheisesti valituksessa esille nostettuihin pääasiaa koskeviin kysymyksiin, jotka juuri koskevat neuvostolle kuuluvan perusteluvelvollisuuden laajuutta, kyseistä perustelua on tarkasteltava yhdessä pääasian tarkastelun kanssa.

74 Tästä seuraa, että Republican valitus on otettava kokonaisuudessaan tutkittavaksi.

— *Pääasia*

Neuvoston lausuma

75 Kuten tämän tuomion 72 kohdasta ilmenee, neuvosto katsoo ensinnäkin, että Republican valituksessa sivuutetaan riidanalaisen asetuksen sisällön ja perustelujen välinen ero.

76 Toiseksi neuvosto katsoo, että perustelujen, joihin se on vedonnut Petrotubin valitusta vastaan, sellaisena kuin ne ilmenevät tämän tuomion 43 ja 45 kohdasta, on soveltuvin osin johdettava Republican valituksen hylkäämiseen.

77 Neuvosto toteaa erityisesti, että niiden syiden esittämisessä, joiden perusteella neuvosto katsoi, että tämä yhteys ei vaikuttanut Republican hyvitysjärjestelyissä käyttämiin myyntihintoihin, olisi mahdollisesti ollut merkitystä vain, jos Republica olisi ajoissa perustellut hallinnollisessa menettelyssä vaatimustaan. Nimittäin juuri sen asianosaisen, johon tutkimus kohdistuu, on nimittäin esitettävä näyttö, jonka perusteella voidaan laajentaa yhteisön toimielimille kuuluvan perusteluvelvollisuuden laajuutta.

78 Neuvoston mukaan perusteluvelvollisuus ei siis edellytä, että neuvosto selostaa yksityiskohtaisemmin ne syyt, joiden perusteella se on päätynyt katsomaan, että kyseiset myyntitoimet olivat tavanomaista kaupankäyntiä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

79 Ensiksi on syytä täsmentää, että kysymys siitä, onko neuvosto soveltanut virheettömästi perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa, onko tämä yhteys vaikuttanut hintoihin, joita Republica on käyttänyt myynnissä, jossa maksu suoritettiin muuna kuin rahana, ja voidaanko tämä viimeksi mainittu seikka näyttää toteen ja kenelle sen toteennäyttäminen tarvittaessa kuuluu, sekä kysymys siitä, onko neuvosto menetellyt perustellusti väittäessään riidanalaisessa asetuksessa, että Republica oli myöhässä saattanut neuvoston tietoon tämän käytettyjä myyntihintoja koskevan ongelman, koskee pääasiaa ja jää yhteisöjen tuomioistuimen laillisuusvalvonnan ulkopuolelle tätä valitusta käsiteltäessä.

80 On nimittäin todettava, että tässä valituksessa vedotaan vain oikeudelliseen virheeseen, joka perustuu siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt huomiotta neuvostolle kuuluvan perusteluvelvollisuuden laajuuden, joten yhteisöjen tuomioistuimen on rajoituttava tarkastelemaan vain tätä perustetta.

81 Tältä osin on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 190 artiklan mukainen perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen säädöksen, päätöksen tai muun toimenpiteen luonteen mukaan ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä yhteisön toimielimen toimenpiteen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, ja että toimivaltainen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä arvioitaessa on otettava huomioon asiaan liittyvät olosuhteet, muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, jota niillä, joille päätös on osoitettu tai joita säädös koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa sitä, ovatko säädöksen tai päätöksen perustelut perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisia, on otettava huomioon säädöksen tai päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta oikeustapausviittauksineen).

82 Nyt esillä olevassa tapauksessa on korostettava, että normaaliarvon määrittäminen on yksi niistä olennaisista vaiheista, joiden avulla mahdollisen polkumyynnin olemassaolo on voitava todeta.

83 Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään tältä osin, että normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

84 Tämän saman säännöksen kolmannessa alakohdassa taas täsmennetään, että sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina, ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

85 Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä ja kolmannesta alakohdasta seuraa näin ollen, että sellaisten osapuolten, joiden välillä on hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei lähtökohtaisesti voida ottaa huomioon normaaliarvon määrittämisessä, ja että asia on toisin poikkeuksellisesti vain silloin, jos todetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

86 Näin ollen on katsottava, että tyytyessään väittämään riidanalaisessa asetuksessa, että "myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä", neuvosto ei ollut täyttänyt perusteluvelvollisuudesta johtuvia vaatimuksia.

87 Tällaiseen ehdottomaan väitteeseen, joka vastaa pelkkää viittausta yhteisön säädöksiin, ei sisälly mitään sellaista selitystä, jonka perusteella niille, joita toimenpide koskee, ja yhteisön tuomioistuimelle selviäisivät ne syyt, joiden perusteella neuvosto on päätynyt katsomaan, että tämä yhteys ei vaikuttanut kyseisissä myyntitoimissa, joissa maksu suoritettiin muuna kuin rahana, käytettyihin hintoihin (ks. vastaavasti asia 185/85, Usinor v. komissio, tuomio 1.6.1986, Kok. 1986, s. I-2079, s. 21).

88 Niinpä ne, joita asia koskee, eivät voi tämän väitteen perusteella tietää, onko tapauksessa menetelty perustellusti, kun nämä hinnat on poikkeuksellisesti otettu huomioon normaaliarvoa laskettaessa, tai voiko tämä viimeksi mainittu seikka muodostaa riidanalaisen asetuksen lainmukaisuutta rasittavan virheen.

89 Kuten julkisasiamies on huomauttanut ratkaisuehdotuksensa 99 ja 104 kohdassa, tällaisen selvityksen täydellinen puuttuminen voi myös estää yhteisöjen tuomioistuimia suorittamasta valvontaa ja erityisesti estää niitä varmistamasta sitä, ettei neuvosto ole syyllistynyt ilmeiseen arviointivirheeseen.

90 Näin ollen kysymyksellä siitä, onko Republican vaatimus siitä, että normaaliarvon määrittelyperusteen ulkopuolelle jätetään hinnat, joita on käytetty myyntitoimissa, joissa maksu suoritettiin muuna kuin rahana, esitetty myöhässä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, ei ole merkitystä, minkä julkisasiamieskin on todennut ratkaisuehdotuksensa 103 kohdassa.

91 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa, että koska kantaja ei ole esittänyt mitään päinvastaista näyttöä, neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa perustellut riittävästi sitä, että se on kieltäytynyt normaaliarvoa määrittäessään jättämästä ottamatta huomioon myyntiä, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, kun se totesi, että 'myynti, jossa maksut suoritettiin muuna kuin rahana, oli tosiaankin tavanomaista kaupankäyntiä'.

92 Valituksenalainen tuomio on tämän perusteella kumottava.

93 Koska asia on ratkaisukelpoinen, Republican kanne on EY:n tuomioistuimen perussäännön 54 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla ratkaistava lopullisesti siten, että riidanalainen asetus kumotaan tätä yhtiötä koskevilta osilta niiden samojen syiden perusteella, jotka on esitetty tämän tuomion 86—90 kohdassa.

Oikeudenkäyntikulut

94 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee itse

riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdassa, jota sovelletaan 118 artiklan nojalla muutoksenhakumenettelyyn, määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

95 Koska Petrotubin ja Republican valitukset hyväksytään ja koska riidanalainen asetus kumotaan niitä koskevilta osilta, neuvosto on velvoitettava korvaamaan Petrotubin ja Republican sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tässä oikeudenkäynnissä kertyneet oikeudenkäyntikulut niiden vaatimusten mukaisesti. On lisäksi päätettävä, että komissio vastaa omista sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tässä oikeudenkäynnissä kertyneistä oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica vastaan neuvosto, 15.12.1999 antama tuomio kumotaan.**

2) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Unkarista, Puolasta, Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, asetuksen N:o 1189/93 kumoamisesta ja kyseistä Kroatian tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 17 päivänä marraskuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2320/97 kumotaan Petrotub SA:ta ja Republica SA:ta koskevilta osiltaan.

3) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan Petrotub SA:n ja Republica SA:n sekä tässä oikeudenkäynnissä että ensimmäisessä oikeusasteessa, jossa annettiin edellä mainittu tuomio yhdistetyissä asioissa Petrotub ja Republica vastaan neuvosto, kertyneet oikeudenkäyntikulut.

4) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat kertyneet sekä tässä oikeudenkäynnissä että ensimmäisessä oikeusasteessa, jossa annettiin edellä mainittu tuomio yhdistetyissä asioissa Petrotub ja Republica vastaan neuvosto.

Wathelet Timmermans Edward

La Pergola Jann

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä tammikuuta 2003.

R. Grass M. Wathelet

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja